

Tretze. Disposició addicional quarta. *Selecció d'agents als aeroports de menor trànsit aeri:*

«A efectes de la selecció dels agents encarregats de la prestació dels serveis d'assistència en terra, en els aeroports el trànsit anual dels quals sigui inferior a dos milions de passatgers o 50.000 tones de càrrega transportada per avió, AENA pot agrupar tots o alguns dels aeroports en un únic procés de selecció. En la resta, la selecció es du a terme d'acord amb el que regulen els apartats 1 i 2 de l'article 14. Les referències que conté aquest procediment al Comitè d'Usuaris s'entenen aplicables, si s'escau, segons el que exigeix l'apartat 1 de l'article 7.»

2. S'afegeix un nou paràgraf g) a l'article 2 del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, que té la redacció següent:

«g) Aviació general: qualsevol operació d'aeronau diferent de la de transport aeri comercial o de la de treballs aeris.»

3. Es deroga la disposició addicional tercera del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació de serveis aeroportuaris d'assistència en terra.

Disposició transitòria única. *Adaptació dels contractes.*

Els contractes sobre serveis d'assistència en terra subscrits entre AENA i els agents i els usuaris s'han de revisar per adaptar-los a les previsions d'aquest Reial decret. Aquesta revisió s'efectua en el termini de tres mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fet a Madrid el 25 de gener de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Foment,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERI D'HISENDA

2506 *CORRECCIÓ d'errades del Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques.* («BOE» 34, de 8-2-2002.)

Havent observat errades al Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 257, de 26 d'octubre de 2001 (correcció d'errades en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 303, de 19 de desembre de 2001), i en el suplement en català número 16, d'1 de novembre de 2001 (correcció d'errades en el suple-

ment en català número 2, de 16 de gener de 2002), es procedeix a fer-ne les oportunes rectificacions:

A la pàgina 2466, primera columna, article 35.1, lletra d), línia segona, on diu: «...subgrup de què es tracti, li correspon al contractista d'acord amb el...», ha de dir: «...subgrup de què es tracti, li correspon al contractista d'acord amb el quadre següent:».

A la pàgina 2500, primera columna, article 194, línia quarta, on diu: «...articles 173 a 178 d'aquest...», ha de dir: «...articles 174 a 178 d'aquest...»

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

2511 *LLEI 25/2001, de 31 de desembre, de l'accessió i l'ocupació.* («BOE» 34, de 8-2-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 25/2001, de 31 de desembre, de l'accessió i l'ocupació.

PREÀMBUL

Aquesta Llei regula l'accessió i l'ocupació, com a títols adquisitius exclusius del dret de propietat.

En relació amb l'accessió, el títol I estableix unes disposicions generals i regula l'accessió immobiliària i l'accessió mobiliària.

A Catalunya, el dret d'accessió parteix històricament d'uns principis que es troben en l'usatge «si quis in alieno». Actualment queda regulat per l'article 278 de la Compilació de dret civil de Catalunya, el qual només estableix el principi general d'accessió a favor de la persona propietària del sòl i el dret de retenció, i distingeix entre els supòsits de bona fe i mala fe.

L'aplicació supletòria del Codi civil ha fet que en molts supòsits no s'hagin aplicat els principis tradicionals del dret català.

D'una altra banda, la realitat actual i les noves tècniques constructives obliguen a examinar, amb respecte de la tradició jurídica, les situacions que es poden donar a la pràctica i les excepcions que cal fer-hi, tot distingint, lògicament, entre els supòsits de bona fe i mala fe, i a solucionar els conflictes d'interessos segons que el valor més gran correspongui al sòl o a la construcció. És molt important, doncs, la regulació de les construccions extralimitades, figura introduïda per la jurisprudència a la qual es poden donar solucions d'indemnització com l'adjudicació de pisos o locals en règim de propietat horitzontal.

La regulació de l'accessió immobiliària parteix de dos fonaments: la bona fe o la mala fe i el valor més gran del sòl o de la construcció. D'altra banda, la Llei manté com a garantia el dret de retenció.

L'accessió mobiliària també és objecte de regulació, atenent els criteris de bona fe i mala fe, i, entre els supòsits clàssics d'adjunció, commixió i especificació, agrupa tots els casos sota el concepte d'unió i estableix a qui corresponen la propietat de les coses i els drets de rescabament pertinents.